

виявляється вид педагогічної інтеграції. На другому етапі здійснюється вибір освітнього фактору, нова структура освіти, встановлюються зв'язки та залежності, компоненти інтеграції, визначається спосіб інтеграції, фіксується нова інтегративна освіта [1].

Інтегративний підхід закладений в міжпредметних зв'язках. Використання знань міжпредметного характеру сприяє інтеграції освіти, гармонізації відносин людини з природою через освоєння сучасної наукової картини світу.

Список використаних джерел:

1. Дмитрієва Н. С., Копчинська Ю. В. Наукове обґрунтування застосування інтегративного підходу у підготовці фахівців з фізичної терапії. *Молодий вчений*. 2018. № 12. С. 420–424. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2018-12-64-96>.

Ковальова Л.О.

аспірант,

Науковий керівник: Фрицюк В.А.

доктор педагогічних наук, доцент,

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНСТРУМЕНТАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

На сьогодні широким попитом професія вчителя музичного мистецтва не користується. Але ті, хто її обирає, крім таланту та витримки, повинні здобувати комплексну педагогічну освіту, щоб вміти правильно подати мистецтво через призму педагогічної точки зору. Методи та засоби формування інструментально-виконавської майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі професійної підготовки відрізняються від звичних педагогічних знань, умінь та навичок. Саме тому це питання потребує більш широкого та глибокого вивчення.

Питанням розробки методів та засобів формування інструментально-виконавської майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі професійної підготовки переймалися такі дослідники, як Ковальчук В. І. [3], Стоянов В. А. [5], Отич О. М. [4], Жданова-Неділько О. [2], Теличко Н. В. [6], Ткачук Г. Е. [7] та ін. Своє життя присвячували цим питанням великі музиканти минулих часів Бах І. С., Моцарт А. та ін.

Метою статті – дослідження та вивчення методів та засобів формування інструментально-виконавської майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі їх професійної підготовки.

У XXI столітті перед педагогічною освітою постають особливі завдання і, в першу чергу, це завдання підготовки педагога-майстра, педагога-гуманіста.

Педагог нового часу – висококваліфікована, компетентна особа, яка здатна творчо саморозвиватися, та керується духовно-етичними та гуманними домінантами. Специфічним утворенням сучасного учителя музичного мистецтва є творчий індивідуалізм, що яскраво виражений через його життєвий почерк, шлях пошуку норм поведінки та цінностей.

Учитель нового століття – це фахівець, що:

- поважає особистість кожного учня;
- вірить в успішність кожного учня;
- є чесним, відповідальним, адекватно реагує на помилки власної діяльності;
- слухає та поважає конфіденційність;
- послідовний і справедливий;
- заохочує різноманітність;
- постійно самовдосконалюється і саморозвивається у професійному плані;
- розвиває техніки запитань, що стимулюють навчання дітей;
- формує орієнтовні стратегії відповідей на запитання чи коментарі учнів;
- заохочує дітей до міркувань і роздумів про своє навчання;
- постійно спостерігає за поведінкою учнів;
- надає ефективний зворотній зв'язок.

Майстерність є виявом найвищої форми активності особистості вчителя у професійній діяльності, в його позиції, здатності виявляти творчу ініціативу на підставі реалізації власної системи цінностей, в активності, що ґрунтується на гуманізмі і розкривається в доцільному використанні методів і засобів педагогічної взаємодії у кожній конкретній ситуації навчання і виховання. Як відзначає М. В. Гриньова, «технологія саморегуляції навчальної діяльності включає взаємопов'язані методи, засоби і форми навчання, які забезпечують інформаційно-пізнавальну, регулятивну діяльність, і кооперує взаємодію викладача та студента» [1, с. 102].

Суть майстерності складається з моральних, духовних та педагогічних компонентів. Розглянемо їх за допомогою рис. 1.

Відповідно поданого бачення ми можемо виділити методи та засоби її формування. До методів формування майстерності в обраному контексті належать наступні:

- методи наглядного і звукового навчання;
- дидактичні ігри;
- використання міжпредметних зв'язків;
- особистий приклад;
- метод аналогічної лінійності;
- розвиток власного творчого потенціалу;
- розробка власного методологічного набутку шляхом створення авторських методик для викладання на педагогічній практиці та їх апробація;
- стимул до саморозвитку, адже мистецька професія – це творче поле, яке вимагає повної емоційної, духовної та моральної віддачі:

Рис. 1. Структура майстерності

– виховання витримки та терпимості – професія викладача музики вимагає володіти найвищим рівнем інструментального виконавства, щоб учень бачив на прикладі вчителя, яким має бути інструменталіст.

В. Сухомлинський розглядав у своєму набутку невід’ємні елементи педагогічної майстерності. Деякі з них ми можемо включити до засобів виховання інструментально-виконавської майстерності майбутніх вчителів музичного мистецтва як педагогічну складову. А саме професіоналізм (висока предметна обізнаність вчителя), педагогічні здібності (інтуїція, творчий підхід, вміння подати матеріал), суб’єкт – суб’єктний підхід (діалогічна форма навчання, вчитель та учень знаходяться на рівних), менторство (вчитель пропонує учневі обирати форму, манеру заняття; простота форми подачі матеріалу).

Отже, як бачимо, методи та засоби формування інструментально-виконавської майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі професійної підготовки багато в чому схожі з стандартами педагогічного розуміння майстерності, але основним елементом виступає саморозвиток, як запорука збільшення творчого потенціалу, що є фундаментом, на якому стоїть успішність діяльності учителя музичного мистецтва.

Список використаних джерел:

1. Гриньова М. В. Саморегуляція / Марина Вікторівна Гриньова. – Полтава: АСМІ, 2006. – 264 с.
2. Жданова-Неділько О. Формування педагогічної майстерності як стратегія викладання педагогічних дисциплін у вищій школі [Електронний ресурс] / О. Жданова-Неділько // Витоки педагогічної майстерності. – 2013. – Випуск 11. – Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/vpm_2013_11_32.pdf.

3. Ковальчук В. І. Сутність та структура педагогічної майстерності вчителя [Електронний ресурс] / В. І. Ковальчук // Управління якістю освіти: стандартизація та інноваційність. – Режим доступу: http://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/20/1/V_Kovalchuk_NEU_27_IPPO.pdf.

4. Отич О. М. Зміст, форми та методи використання мистецтва в розвитку педагогічної майстерності вчителя в радянській педагогічній школі першої третини ХХ століття [Електронний ресурс] / О. М. Отич. – Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/vpm_2010_7_27.pdf.

5. Стоянов В. А. Інформаційні технології як інструментальна основа підготовки вчителів фізичної культури в умовах інформатизації суспільства [Електронний ресурс] / В. А. Стоянов // Соціальні комунікації. – Режим доступу: http://www.ic.ac.kharkov.ua/nauk_rob/nauk_vid/rio_old_2017/vh/v39/15.pdf.

6. Теличко Н. В. Теорія і методика формування основ педагогічної майстерності майбутнього учителя початкових класів: монографія / Н. В. Теличко. – К.: Кондор-Видавництво, 2014. – 522 с.

7. Ткачук Г. Е. Інноваційні форми, методи і технології в післядипломній освіті педагогів професійної школи [Електронний ресурс] / Г. Е. Ткачук. – Режим доступу: <http://lib.iitta.gov.ua/705181/1/Tkachuk%20ICT.pdf>

Лысобык А.С.

*заведующий учебно-производственной практикой, преподаватель
специалист высшей квалификационной категории;*

Онофриенко Н.А.

*преподаватель,
специалист высшей квалификационной категории;*

Писная Т.Н.

*преподаватель,
специалист высшей квалификационной категории,
Горный колледж Криворожского национального университета*

**ПРОФЕССИОНАЛЬНО-КОМПЕТЕНТНОСТНОЕ
МОДЕЛИРОВАНИЕ БУДУЩЕГО СПЕЦИАЛИСТА**

Актуальность: в данное время проблема профессионального образования как интеграции науки и производства является первоочередной в подготовке будущего специалиста.

Целью публикации является раскрытие проблемы по формированию профессиональных компетентностей будущего специалиста в период реформирования образования.

Украину ожидают новые определенные изменения в связи со вступлением в силу реформы образования. В реформе был учтен опыт семи стран мира – Канады, Финляндии, Польши, Шотландии, Ирландии, Франции и Сингапура.

Поэтому профессиональное образование в Украине и современное общество требует от выпускника технического колледжа профессиональной